

Katowice, dnia 15.02.2018r.

.....

ul.

.....

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (*Dz. U. z 2017r. poz. 201 z późn. zm.*) oraz art. 7 ust. 1 pkt 14 i art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (*Dz. U. z 2017r. poz. 1785 z późn. zm.*)

postanawia

udzielić na wniosek z siedzibą przy ul. interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego uznając, iż w 2018r. po dokonaniu centralizacji, która spowodowała zmiany organizacyjno – prawne dla nieruchomości, oddanej Wnioskodawcy przez Miasto Katowice w trwały zarząd nie znajduje zastosowanie podmiotowe zwolnienie od podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust.1 pkt 14 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, gdyż Wnioskodawca nie posiada statusu organizacji pożytku publicznego, realizującej nieodpłatną statutową działalność pożytku publicznego, natomiast w związku z tym, iż Wnioskodawca realizuje zadania oświatowe jako jednostka oświatowa podlegająca Ministerstwu Edukacji Narodowej, będzie korzystał ze zwolnienia na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie nieruchomości lub ich części zajętych na działalność oświatową. Jednocześnie zgodnie z art. 6 ust. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Wnioskodawca jest zobowiązany do złożenia w 2018r. deklaracji na podatek od nieruchomości, o którym mowa w ust. 6 i w ust. 9 pkt 1, gdyż obowiązek ten dotyczy również podatników korzystających ze zwolnień na mocy przepisów ww. ustawy.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11.12.2017r. z siedzibą zwróciły się z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej obejmującym trzy zapytania.

Przedmiotem niniejszej interpretacji jest zapytanie nr 3 z uwagi na fakt, iż w zakresie zapytania nr 1 i 2 postanowieniem z dnia 29.01.2018r. znak odmówiono wszczęcia postępowania w sprawie wydania interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego, gdyż nie dotyczyły one praw i obowiązków podatkowych Wnioskodawcy.

Przedmiotowa interpretacja zawiera zatem ocenę stanowiska Wnioskodawcy w zakresie udzielenia odpowiedzi na pytanie nr 3 przedstawione w ww. wniosku o treści: „Czy, po dokonaniu centralizacji, która spowodowała zmiany organizacyjno – prawne jako jednostka organizacyjna Miasta Katowice i jednostka oświatowa podlegająca Ministerstwu Edukacji Narodowej, która realizuje zadania oświatowe, powinny być zwolnione podmiotowo z art. 7 ust 1 pkt 14 i przedmiotowo z art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. z obowiązku naliczania podatku od nieruchomości i składania deklaracji na rok 2018?”.

W zakresie opisu istniejącego stanu faktycznego Wnioskodawca wskazał, iż „..... otrzymały w dniu 18.12.2006r. decyzją Prezydenta Miasta Katowice nr w trwały zarząd nieruchomość w Katowicach przy ul. jako podatnik składały do 2017r. włącznie deklarację na podatek od nieruchomości i ponosiły opłaty z tyt. tego podatku. Korzystając z uprawnień trwałego zarządcy do dysponowania nieruchomością jak właściciel, szkoła najmowała, dzierżawiła lub użyczała pomieszczenia w budynkach dydaktycznych. Umowy były podpisywane pomiędzy, reprezentowanymi przez dyrektora szkoły na podstawie uprawnień nadanych przez Prezydenta Miasta Katowice pełnomocnictwem znak: a najemcą, dzierżawcą lub biorącym w używanie konkretne pomieszczenia”.

Wnioskodawca wskazał, iż „*sytuacja zmieniła się od 1 stycznia 2017r. z chwilą dokonania centralizacji podatku VAT. W odniesieniu do umów najmu, dzierżawy i użyczenia zmieniła się jedna ze stron, to znaczy umowy są zawierane pomiędzy Miastem Katowice, reprezentowanym przez dyrektora szkoły, a najemcą, dzierżawcą lub biorącym w używanie konkretne pomieszczenia*”. Ponadto Wnioskodawca słusznie zauważył, iż „*(...) od 1 stycznia 2017r. stronami każdej umowy są: właściciel nieruchomości, czyli Miasto Katowice i kontrahent zewnętrzny, który będzie najemcą, dzierżawcą lub biorącym w używanie. W tej sytuacji podatnikiem podatku od nieruchomości staje się kontrahent zewnętrzny, gdyż drugą stroną umowy jest Miasto Katowice*”.

Biorąc pod uwagę powyższe Wnioskodawca wyjaśnił, iż „*(...) po 1 stycznia br. wiele podmiotów, które są stronami zawieranych tego typu umów stało się w wyniku centralizacji jednostkami organizacyjnymi Miasta Katowice, co nie jest bez znaczenia dla prawidłowego ustalenia podatnika podatku od nieruchomości w poszczególnych przypadkach najmu, dzierżawy lub użyczenia*”.

W złożonym wniosku Wnioskodawca w sposób wyczerpujący przedstawił własne stanowisko w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego w zakresie pytania nr 3 wskazując, iż „*..... są zwolnione z podatku od nieruchomości w myśl przywołanych powyżej przepisów prawa (przypom.: art. 7 ust 1 pkt 14 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) i nie będą miały obowiązku naliczenia podatku od nieruchomości na rok 2018 i składania deklaracji podatkowej*”.

W związku z brakiem w przedłożonym wniosku oświadczenia zgodnie z art. 14b § 4 ww. ustawy – Ordynacja podatkowa w myśl, którego Wnioskujący o wydanie interpretacji indywidualnej składa oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego, jak i brakiem uiszczenia należnej opłaty za wydanie interpretacji zgodnie z art. 14f powoływanej ustawy – Ordynacja podatkowa – Organ wezwał pismem z dnia 08.01.2018r. znak o uzupełnienie wniosku o brak formalny oraz dokonanie wpłaty w wysokości 40,00zł za wydanie interpretacji. Niniejsze wezwanie doręczone zostało Wnioskodawcy w dniu 11.01.2018r.

W odpowiedzi na wyżej wymienione wezwanie Wnioskodawca w piśmie z dnia 16.01.2018r. (*data wpływu do Urzędu Miasta 16.01.2018r.*) oświadczył, iż „*(...) elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego*”. Ponadto, działając w myśl art. 14f ww. ustawy - Ordynacja podatkowa, Wnioskodawca dokonał dnia 16.01.2018r. wpłaty w kasie Urzędu Miasta Katowice należnej opłaty w wysokości 40,00zł.

Mając na względzie przedstawiony stan faktyczny oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne stanowisko w sprawie w zakresie pytania nr 3 podstawową kwestią, było przeanalizowanie obowiązujących przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości obejmujących problematykę zawartą we wniosku. Analizie poddano zapisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (*Dz. U. z 2017r. poz. 1785 z późn. zm.*), jak i następujących ustaw: z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (*Dz. U. z 2016r., poz. 2147 późn. zm.*), z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (*Dz. U. z 2016r. poz. 1817 z późn. zm.*), z dnia 14 grudnia 2016r. – Prawo oświatowe (*Dz. U. z 2017r., poz. 59 z późn. zm.*) oraz ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (*Dz. U. z 2016r., poz. 1943 z późn. zm.*).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące:

- 1) właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 2) posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych;
- 3) użytkownikami wieczystymi gruntów;
- 4) posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie:
 - a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości,
 - b) jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2.

Dokonując wykładni ww. art. 3 ust. 1 należy zauważyć, że podatnikami podatku od nieruchomości są właściciele, posiadacze samoistni, użytkownicy wieczystości oraz posiadacze nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeśli ich posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem lub z Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub wynika „z innego tytułu prawnego”. Zgodnie z poglądem wyrażonym w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 września 2006 r. sygn. akt II FSK 1090/05 przykładem innego tytułu prawnego posiadania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest przekazanie nieruchomości w trwały zarząd jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Instytucja trwałego zarządu została uregulowana w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (*Dz. U. z 2016 r., poz. 2147 z późn. zm.*), gdzie w myśl art. 43 ust. 1 trwały zarząd jest formą władania nieruchomością przez jednostkę organizacyjną. Przekazanie nieruchomości w trwały zarząd oznacza dla dyrektora szkoły prawo zarządzania otrzymanymi obiektami. Ustawodawca dał temu wyraz w art. 43 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy o gospodarce nieruchomościami, z którego wynika, iż jednostka organizacyjna ma prawo korzystania z nieruchomości oddanej w trwały zarząd, a w szczególności do korzystania z nieruchomości w celu prowadzenia działalności należącej do zakresu jej działania. Tym samym

jednostka organizacyjna ma prawo oddania nieruchomości lub jej części w najem, dzierżawę albo użyczenie - przy czym czynności te nie mogą być podjęte na okres dłuższy niż został ustanowiony trwały zarząd.

..... jako jednostka organizacyjna Miasta Katowice włada nieruchomością przy ul. na mocy decyzji Prezydenta Miasta Katowice z dnia 18.12.2006r. nr, co oznacza, iż Wnioskodawca posiada przymiot podatnika podatku od nieruchomości, na rzecz którego przekazano nieruchomość w trwały zarząd, zatem jest posiadaczem nieruchomości w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który ma prawo oddania przedmiotowej nieruchomości lub jej części w najem, dzierżawę albo użyczenie.

W związku z dokonaną centralizacją podatku VAT zmianie uległy strony umowy wynajmu części nieruchomości, będących w trwałym zarządzie, tzn. umowy w zakresie najmu, dzierżawy lub użyczenia nieruchomości lub ich części zawierane są pomiędzy właścicielem nieruchomości - Skarbem Państwa lub jednostką samorządu terytorialnego a kontrahentem zewnętrznym. Aktualnie umowy są zawierane nie z posiadaczem nieruchomości (*w trwałym zarządzie*), a z właścicielem nieruchomości. Powyższe skutkuje tym, iż w przypadku zawarcia takiej umowy o oddanie nieruchomości lub jej części w najem, dzierżawę albo użyczenie przez podatnikiem podatku od nieruchomości staje się najemca, gdyż na mocy art. 3 ust. 1 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące między innymi posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, Krajowym Ośrodkiem Wsparcia Rolnictwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości.

Analizując problematykę zawartą w pierwszej części pytania nr 3 przedstawionego we wniosku w zakresie ustalenia „Czy, *po dokonaniu centralizacji, która spowodowała zmiany organizacyjno-prawne, (...), powinny być zwolnione podmiotowo zg z art. 7 ust 1 pkt 14 (...) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. z obowiązku naliczania podatku od nieruchomości (...)?*”, należy wskazać, iż na mocy art. 7 ust. 1 pkt 14 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zwalnia się od podatku od nieruchomości nieruchomości lub ich części zajęte na prowadzenie nieodpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego. Zwolnione od podatku od nieruchomości są zatem określone nieruchomości lub ich części, jeśli są zajęte przez wskazany podmiot na oznaczone cele, w tym zarówno nieruchomości lub ich części będące, jak i niebędące własnością organizacji pożytku publicznego.

Na wstępie wskazać należy, iż jak wynika z wniosku są jednostką oświatową podlegającą Ministerstwu Edukacji Narodowej. Analizując definicję wskazanego przez Wnioskodawcę art. 7 ust 1 pkt 14 (...) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, na mocy którego „(...) *powinny być zwolnione podmiotowo(...)*” stwierdzić należy, iż nie spełnia tego warunku, gdyż nie są podmiotem o statusie organizacji pożytku publicznego.

Uznanie, czy dany podmiot spełnia warunki umożliwiające uznanie go za organizację pożytku publicznego ustawodawca określił poprzez wprowadzenie w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (*Dz. U. z 2016r. poz. 1817 z późn. zm.*) zapisu art. 22 ust. 2 i 3, zgodnie z którym organizacja pozarządowa oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 4 podlegające obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego uzyskują status organizacji pożytku publicznego z chwilą wpisania do tego Rejestru informacji o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 20, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, natomiast organizacja pozarządowa inna niż wymieniona w ust. 2 oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 1, uzyskują status organizacji pożytku publicznego z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego, na zasadach i w trybie określonych w ustawie, o której mowa w ust. 2. Zauważyć należy zatem, iż status organizacji pożytku publicznego uzyskuje się z chwilą jego wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego, a traci się z chwilą wykreślenia z niego. Wpis do rejestru ma charakter konstytutywny i nie można mówić o organizacji pożytku publicznego w stosunku do tych podmiotów, które się w tym rejestrze nie znajdują.

Powyższe potwierdza wyrok WSA ze Szczecina z dnia 28 listopada 2013 r. sygn. akt I SA/Sz 490/13, w którym Sąd wskazał, iż „*za nieodpłatną statutową działalność pożytku publicznego prowadzoną przez organizacje pożytku publicznego w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć działalność, która została tak oznaczona we wpisie do KRS*” zaznaczając jednocześnie, iż „(...) z ww. zwolnienia korzysta każda działalność mieszcząca się w celach stowarzyszenia, prowadzona nieodpłatnie”.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, z uwagi na jego wąski zakres zwolnienie od podatku od nieruchomości ograniczone zostało jedynie do nieruchomości zajętych na prowadzenie nieodpłatnej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego, posiadające stosowny wpis w KRS-ie.

Odnosząc się zatem do pierwszej części zapytania nr 3, w okolicznościach faktycznych i prawnych, tutejszy Organ nie podziela stanowiska Wnioskodawcy, iż w 2018r. „(...), *po dokonaniu centralizacji, która spowodowała zmiany organizacyjno-prawne, (...), powinny być zwolnione podmiotowo zg z art. 7 ust 1 pkt 14 (...) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. z obowiązku naliczania podatku od nieruchomości (...)*”, gdyż Wnioskodawca nie posiada statusu organizacji pożytku publicznego (*brak stosownego wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego*) oraz nie posiada nieruchomości lub ich części zajętych na prowadzenie nieodpłatnej działalności pożytku publicznego, gdyż te oddane zostały najemcy, co spowodowało przeniesienie obowiązku w podatku

od nieruchomości na najemcę, co jak wskazano powyżej.

W kwestii drugiej części zapytania nr 3 wskazanego przez Wnioskodawcę w zakresie ustalenia „Czy , po dokonaniu centralizacji, która spowodowała zmiany organizacyjno – prawne, jako jednostka organizacyjna Miasta Katowice i jednostka oświatowa podlegająca Ministerstwu Edukacji Narodowej, która realizuje zadania oświatowe powinny być zwolnione (...) przedmiotowo zg. z art. 7 ust 2 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z obowiązku naliczania podatku od nieruchomości (...) ?” przytoczyć należy art. 7 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym zwolnieniu od podatku od nieruchomości podlegają publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne objęte systemem oświaty oraz prowadzące je organy, w zakresie nieruchomości zajętych na działalność oświatową. Przedmiotowe zwolnienie ma charakter podmiotowo - przedmiotowy, gdyż obejmuje ono „publiczne i niepubliczne jednostki organizacyjne objęte systemem oświaty oraz prowadzące je organy” jako podmiot oraz jako przedmiot: „w zakresie nieruchomości zajętych na działalność oświatową”.

Zakres komentowanego zwolnienia należy więc ustalić na podstawie odpowiednich regulacji dotyczących systemu oświaty. Katalog podmiotów uprawnionych do zwolnienia jest zamieszczony w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016r. – Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017r., poz. 59 z późn. zm.), zgodnie z którym system oświaty obejmuje przedszkola, szkoły, placówki oświatowo-wychowawcze (w tym szkolne schroniska młodzieżowe), placówki kształcenia ustawicznego, placówki kształcenia praktycznego oraz ośrodki dokształcania i doskonalenia zawodowego, placówki artystyczne, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze oraz specjalne ośrodki wychowawcze dla dzieci i młodzieży wymagających stosowania specjalnej organizacji nauki, właściwych metod pracy i wychowania, placówki zapewniające opiekę i wychowanie uczniom w okresie pobierania nauki poza miejscem stałego zamieszkania, placówki doskonalenia nauczycieli, biblioteki pedagogiczne, kolegia pracowników służb społecznych. Nadmienić należy, iż na jednakowych zasadach ze zwolnienia korzystają szkoły publiczne i niepubliczne.

Z cytowanego art. 7 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, iż szkoły jako jednostki organizacyjne objęte systemem oświaty korzystają ze zwolnienia od podatku od nieruchomości jedynie wówczas, gdy nieruchomości szkoły są zajęte na działalność oświatową. W związku z tym, iż Ustawodawca w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych nie wprowadza definicji określenia „działalność oświatowa”, należy więc ustalać to pojęcie z wykorzystaniem przepisu art. 1 ww. ustawy - Prawo oświatowe, który określa cele systemu oświaty. Pomocna w tym zakresie staje się również regulacja art. 170 ww. ustawy - Prawo oświatowe zgodnie, z którą prowadzenie szkoły lub placówki, zespołu, o którym mowa w art. 182, oraz innej formy wychowania przedszkolnego nie jest działalnością gospodarczą. Wskazać zatem należy, iż przedmiotowe zwolnienie może być stosowane jedynie do budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności oświatowej, a pomieszczenia te muszą być fizycznie wykorzystywane do działalności ściśle związanej z oświatą, określoną w ustawie o prawie oświatowym. Wyłączenie ze zwolnienia z podatku od nieruchomości następuje w sytuacji, gdy nieruchomość lub jej część jest zajęta na działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U z 2017r. poz. 2168), którą może prowadzić sama placówka oświatowa. Zatem istotnym warunkiem zwolnienia jest brak faktycznego zajęcia nieruchomości lub jej części na prowadzenie działalności gospodarczej, gdyż jak wskazał WSA ze Szczecina w wyroku z dnia 06 października 2010 r. sygn. akt I SA/Sz 513/10 „(...) każda część nieruchomości zajęta na prowadzenie działalności gospodarczej podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, bez względu na to, czy działalność tą prowadzi dana uczelnia, czy też inny podmiot. (...) Wyjątek od zwolnienia podmiotowego został określony przez ustawodawcę ze względu na sposób wykorzystania nieruchomości znajdującej się we władaniu uczelni (zajmowanie jej na potrzeby działalności gospodarczej)”.

Mając na uwadze powyższe przepisy i orzeczenia należy stwierdzić, iż przy zastosowaniu przedmiotowego zwolnienia koniecznym jest równoczesne spełnienie dwóch ustawowych warunków. Po pierwsze, o przedmiotowe zwolnienie może wystąpić jedynie publiczna lub niepubliczna jednostka organizacyjna objęta systemem oświaty, po drugie, przedmiot opodatkowania nie może być zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność oświatowa.

W tym stanie faktycznym należy stwierdzić, iż nieruchomość położona w Katowicach przy ul., będąca we władaniu, podlega zwolnieniu od podatku od nieruchomości na mocy art. 7 ust. 2 pkt 2 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, za wyjątkiem części nieruchomości zajętych na działalność gospodarczą inną niż działalność oświatowa.

Konkludując tutejszy Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy, iż w zakresie nieruchomości zajętych na działalność oświatową w 2018r. mogą korzystać ze zwolnienia na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, gdyż jako jednostka oświatowa podlegająca Ministerstwu Edukacji Narodowej realizuje zadania oświatowe.

Odnosząc się do ostatniej części pytania nr 3 przedstawionego przez Wnioskodawcę we wniosku w zakresie obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości należy wskazać, iż tutejszy Organ podatkowy nie podziela stanowiska Wnioskodawcy jakoby, z uwagi na korzystanie ze zwolnienia na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w 2018r. „nie będą miały obowiązku (...) składania deklaracji podatkowej”. Powyższe wynika wprost z art. 6 ust. 10 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi, że „obowiązek składania informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych oraz deklaracji na podatek od nieruchomości, o którym mowa w ust. 6 i w ust. 9 pkt 1, dotyczy również podatników korzystających ze zwolnień na mocy przepisów niniejszej ustawy”.

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (*zdarzenia przyszłego*) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Ponadto należy zaznaczyć, że interpretacja dotyczy wyłącznie przepisów prawa podatkowego, organ podatkowy nie jest uprawniony do interpretacji przepisów z innych dziedzin prawa.

Mając na uwadze powyższe niniejsza interpretacja została wydana w oparciu o stan faktyczny przedstawiony przez Wnioskodawcę, a co za tym idzie przedmiotowe postępowanie interpretacyjne ograniczono wyłącznie do udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w okolicznościach stanu faktycznego podanego przez Stronę we wniosku. Związanie organu interpretacją dotyczy jedynie dokonanej wykładni przepisu podatkowego wyłącznie w kontekście stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Nie oznacza to, iż w przypadku dokonania w toku postępowania podatkowego innych ustaleń, Organ będzie musiał zająć stanowisko zbieżne z dokonaną wcześniej interpretacją.

Biorąc pod uwagę powyższe tutęjszy Organ postanawia jak w sentencji.

POU C Z E N I E

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu interpretacji (*art. 53 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz.U. z 2017r. poz. 1369*).

Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub ponaglenie, przewidziany w ustawie. Jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa (*art. 52 ww. ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*).